

ABSTRAKT

Tato práce pojednává o problematice zabezpečování bezpečnosti státu, s důrazem na institut tzv. mimořádných stavů v ústavním pořádku České republiky. Úvodem jsou zkoumány základní zásady úpravy, historický vývoj, obecný bezpečnostní kontext či mezinárodní aspekty. Práce se podrobně věnuje jednotlivým mimořádným stavům - stavu nebezpečí, nouzovému stavu, stavu ohrožení stavu a válečnému stavu. Každý z výše uvedených stavů je podrobně popsán co do jeho specifik, způsobů vyhlášení či pravomocí jednotlivých orgánů státu. Rozsáhlá kapitola je věnována i společným institutům. Poslední část práce pojednává o dalších způsobech zajišťování bezpečnosti, a to v konotaci na čl. 43 Ústavy ČR. Jde např. o problematiku vysílání ozbrojených sil mimo území České republiky a o pobytu ozbrojených sil cizích států na území České republiky či bližší úprava přejezdů a průletů přes území České republiky. Ze závěru práce pak vyplývá, že současná úprava mimořádných stavů není vhodně aplikovatelná v praxi a obsahuje řadu nejasností. Vzhledem k povaze situací, za kterých k jejich aplikaci dochází, se toto jeví značně nebezpečně a nabízí se úvaha o vhodnosti novelizace.

Klíčová slova: mimořádné stavy, zajišťování bezpečnosti, nouzový stav, stav ohrožení státu, válečný stav